

nes Fordeling til Amterne og Sognekommunerne fra 1922—23 til 1929—30.

Ministeren har fremdeles ikke kunnet give sin Tilslutning til Fremme af Lovforslaget.

Udvalget har derefter delt sig i et Flertal (Venstre og Konservative), og et Mindretal (Socialdemokrater og Radikale).

Flertallet (Bækgaard, Godskesen, Jensen-Stevns, N. K. Kristensen, Rs. Nielsen, S. Rasmussen, Rasmussen [Flemløse] og Stensballe) maa som udtalt dels ved Lovforslagets Fremsættelse dels ved 1ste Behandling holde for, at det vigtigste for de motorkørende er, at de nuværende Veje vedligeholdes forsvarligt, og for Kommunerne, at der bliver dem tildelt de størst mulige Andele af Motorafgifterne dertil, og først i anden Række kommer Udbygningen og Udvildelsen af bestaaende Veje og endelig Anlæg af nye Veje, i Særdeleshed af Veje, der i Forhold til Færdselen paa dem udføres med mere eller mindre luksusaftig Karakter med Hensyn til Vejbredder, Kurveradier og Stigningsforhold, og at det navnlig under saa vanskelige økonomiske Forhold som de nuværende er nødvendigt at indskrænke Anlæg af denne Art. I Lovforslaget er derefter fremdeles foreslaaet, at de af Ministeren givne Tilsagn om Bidrag fra Motorafgifterne opretholdes men at Udredelsen af dem overtages af Statskassen, medens der ikke længere fra Ministeren skal kunne gives Tilsagn om Bidrag til nye særlige Vejarbejder udover, hvad der indkommer i Vejfonden gennem den ene Procents Henlæggelse dertil.

Flertallet ønsker altsaa helt at udskille

Udgifterne til særlige Vejarbejder og derefter at lade de nuværende Motorafgifter med Fradrag af visse nærmere betegnede Beløb til tilsammen ca. 3 Mill. Kr. helt overgaa til Kommunerne til Refusion af deres Vejudgifter som Helhed, altsaa saavel Vedligeholdelsesarbejder som Nyarbejder i det Omfang, de selv maa anse for nødvendigt og selv kan finansiere. Formaålet maa være, at Amts- og Sognekommunerne hurtigt kan naa at faa Dækning af indtil 80 pCt. af de sammenlagte Vejudgifter for henholdsvis 1921—22 og 1923—24 og først derefter lade Statskassen faa Refusion gennem den overskydende Del af Motorafgifterne, men for saa hurtigt som muligt at bringe Kommunerne i det hele taget (København med Frederiksberg, By- som Amts- og Sognekommuner) den størst mulige Aflastning i Vejudgifterne og derigennem Lettelse for Skatter og Statskassen snarlig en begyndende Refusion, har Flertallet anset det for nødvendigt at forøge Motorafgifternes Provenu med, hvad en Forhøjelse af Benzinafgiften paa 2 Ø. pr. l vil kunne indbringe — med den nuværende Kørsel formentlig mellem 6 à 7 Mill. Kr. om Aaret —, og der er derefter stillet Forslag om en saadan Forhøjelse fra 1. Oktober 1932, men desuden Forslag om, at der, naar Statskassens Udlæg er tilbagebetalt, skal ske Nedsættelse af Vægtafgifterne med eventuelt overskydende Beløb.

Derefter vil for Amts- og Sognekommunerne, regnet med en Motorafgift af 51 Mill. Kr., Forholdet mellem Fordelingerne de tidligere 4 Aar og næste Aar og Fordelingen efter dette Forslag blive:

Udbetalt til	Amterne	Sognekommunerne
1928—29.....	ca. 18,8 Mill. Kr.	ca. 6,0 Mill. Kr.
1929—30.....	— 19,9 — —	— 10,0 — —
1930—31.....	— 20,2 — —	— 10,3 — —
1931—32.....	— 20,6 — —	— 10,5 — —
1932—33 (efter Loven).....	— 19,1 — —	— 14,4 — —
1932—33 (efter Forslaget).....	— 23,0 — —	— 17,4 — —
1932—33 (efter Forslaget, saafremt Benzinafgiften havde været forhøjet med 2 Ø. og Afgiften derigennem med ca. 6 Mill. Kr.)..	— 26,0 — —	— 19,5 — —